

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **V. B.**
státní příslušnost Ukrajina,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců,**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2018, č. j. MV-26446-4/SO/sen-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. L.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaný“) zamítlo jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 1. 2018, č. j. OAM-2504-29/ZM-2015. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl podle § 44a odst. 10 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 46e odst. 1, § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 1 písm. a) téhož zákona žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty.
2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání uděleného s platností od 5. 2. 2014 do 28. 2. 2015. Dne 10. 2. 2015 podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Ke své žádosti předložil mj. rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 10. 2. 2015, dle kterého bylo žalobci povoleno zaměstnání u společnosti JARIAM – družstvo, s dobou platnosti od 1. 3. 2015 do 29. 2. 2016. Správní orgán I. stupně v rámci své vyhledávací činnosti zjistil, že sídlo žalobcova zaměstnavatele je fiktivní a žalobce není dosud přihlášen jako zaměstnanec společnosti JARIAM – družstvo u České správy sociálního zabezpečení.
3. Vzhledem k tomu, že se na základě předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti, správní orgán I. stupně zamítl žalobcovu žádost rozhodnutím ze dne 28. 7. 2015, č. j. OAM-2504-13/ZM-2015. Dne 10. 8. 2015 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, na jehož základě žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil k novému projednání.
4. V navazujícím řízení správní orgán I. stupně dne 5. 10. 2017 vyzval žalobce k odstranění vad žádosti podle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to konkrétně aby předložil aktuální rozhodnutí příslušné krajské pobočky Úřadu práce ČR o prodloužení povolení k zaměstnání (neboť původní rozhodnutí v průběhu správního řízení již pozbylo platnosti) a doklad o zajištění ubytování. K odstranění vad žádosti správní orgán I. stupně poskytl žalobci lhůtu 20 dnů ode dne doručení výzvy.
5. Dne 7. 12. 2017 žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil nájemní smlouvu a výpis z živnostenského rejstříku ze dne 6. 12. 2017.
6. Rozhodnutím ze dne 24. 1. 2018 správní orgán I. stupně zamítl opětovně žalobcovu žádost, neboť žalobce přes výzvu nepředložil doklad, který by prokázal splnění účelu pobytu. Dle předloženého výpisu z živnostenského rejstříku je naopak patrné, že žalobce již neplní účel pobytu spočívající v zaměstnání, ale naopak ve výkonu podnikatelské činnosti. O tom

svědčí i fakt, že žalobce podal dne 31. 5. 2017 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, která je vedena pod č. j. OAM-11095/DP-2017. O této žádosti dosud nebylo rozhodnuto. Závěrem správní orgán I. stupně posoudil věc z hlediska dopadu do žalobcova soukromého a rodinného života.

7. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce dne 7. 2. 2018 odvolání; v něm uvedl, že se mu nepodařilo předložit požadovaný doklad, neboť nebylo v jeho silách navázat kontakt se zaměstnavatelem. Z toho důvodu podal novou žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Žalobce zároveň požádal žalovaného, aby přednostně rozhodl o této žádosti, neboť jinak by se na území ocitl bez platného pobytového oprávnění.
8. Žalovaný zamítl odvolání žalobou napadeným rozhodnutím, v němž se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně. Žalobce přes výzvu nepředložil požadované doklady, a proto jeho žádosti nemohlo být vyhověno. Zamítavé rozhodnutí rovněž nelze považovat za nepřiměřené, neboť žalobcova rodina nepobývá na území České republiky.

II. Podání účastníků řízení

9. Žalobce v žalobě namítá, že o jeho žádosti správní orgány rozhodovaly po dobu tří let a v době rozhodování již neplnil účel pobytu zaměstnání. Tato skutečnost byla žalovanému známa, neboť žalobce dne 31. 5. 2017 podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. O této žádosti dosud nebylo rozhodnuto, ačkoliv zákon o pobytu cizinců stanoví lhůtu 60 dnů pro vydání rozhodnutí. Žalobce výslovně v odvolání žádal žalovaného, aby obě řízení spojil v souladu s § 140 odst. 1 správního řádu, neboť se týkají téhož účastníka. Žalovaný tak však neučinil, čímž jednal nezákonně. Nastalá situace vznikla z důvodu průtahů v řízení, neboť žalobce po uplynutí tří let od podání žádosti již neplnil deklarovaný účel pobytu.
10. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svoji argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že řízení o obou žádostech nemohla být spojena, neboť ve věci povolení za účelem podnikání správní orgán I. stupně dosud nerozhodl. Nadto se jednalo o odlišné účely k pobytu, ke kterým se dokládají zcela odlišné doklady.
12. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
14. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

15. Dle § 44a odst. 10 zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e) (...)“.
16. Dle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 (...)“.
17. Dle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince“.
18. Dle § 56 odst. 1 písm. a) téhož zákona „dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit“.
19. Dle § 140 odst. 1 správního řádu „správní orgán může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků“.
20. Úvodem se soud zabýval otázkou, zda žalovaný nepochybil, když na základě obsahu správního spisu vydal žalobou napadené rozhodnutí; soud předesílá, že v postupu žalovaného neshledal žádné pochybení.
21. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 10. 2. 2015 u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Ke své žádosti sice předložil doklad prokazující účel pobytu, konkrétně rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 10. 2. 2015, ovšem toto rozhodnutí bylo vydáno s platností od 1. 3. 2015 do 29. 2. 2016 a v průběhu správního řízení jeho platnost vypršela. Soud souhlasí s žalovaným, že za této situace bylo na místě vyzvat opětovně žalobce k předložení aktuálního dokladu potvrzujícího účel pobytu, neboť správní orgány rozhodují podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodování. Žalobce však k výzvě ze dne 5. 10. 2017 doklad prokazující deklarovaný účel pobytu nepředložil, čímž neprokázal základní fakt celého řízení, tedy že skutečně bude zaměstnán. Za této situace tedy správní orgány nepochybily, když žalobcovu žádost o prodloužení pobytu ve formě zaměstnanecké karty zamítly dle § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1, § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
22. Žalobce v žalobě nečiní sporným, že k okamžiku zamítnutí své žádosti již neplnil deklarovaný účel pobytu, neboť dne 19. 8. 2015 získal živnostenské oprávnění. Za této situace tedy pro žalobce nemohlo být překvapivé, že správní orgány jeho žádosti o zaměstnaneckou kartu nevyhověly, neboť v průběhu správního řízení zanikl základní

předpoklad pro vydání takového oprávnění. Žalobce ostatně s ohledem na tuto změnu podal dne 31. 5. 2017 novou žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

23. Z obsahu žaloby a odvolání lze pak dovodit, že základní újmu na svých právech žalobce spatřuje ve skutečnosti, že správní orgány navzdory jeho návrhu obě řízení nespojily, čímž se žalobce po vydání napadeného rozhodnutí ocitl na území České republiky bez platného povolení k pobytu. V této souvislosti soud nejprve připomíná, že dle § 140 odst. 1 správního řádu účastníku řízení nevzniká nárok na vedení společného řízení, neboť správní orgán *může* více řízení téhož účastníka spojit tehdy, pokud tomu nebrání povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Správní orgán tedy nemá *povinnost* vést společné řízení, ale takový krok závisí na jeho úvaze. Pokud však účastník řízení navrhne projednání věci ve společném řízení, správní orgány jsou tímto návrhem povinny se zabývat a v případě jeho zamítnutí svůj postup zdůvodnit.
24. V řešeném případě žalobce podal dvě samostatné žádosti, a to žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty a žádost o povolení k pobytu za účelem podnikání. Vzhledem k tomu, že se jednalo o žádosti téhož účastníka (byť směřující k získání odlišných pobytových oprávnění), jejich spojení do společného řízení ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu bylo možné, nikoliv však nutné. Pokud tedy správní orgán I. stupně vedení společného řízení neshledal účelné a obě řízení z moci úřední nespojil, jeho postup nelze označit za nezákonný.
25. Situace byla však odlišná v rámci odvolacího řízení, neboť žalobce ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 1. 2018 výslovně požádal o projednání věci ve společném řízení. Soud dává zapravdu žalobci, že v takovém případě se měl žalovaný jeho návrhem zabývat a své rozhodnutí zdůvodnit; stejně tak je nepochybné, že žalovaný tímto způsobem nepostupoval, čímž zatížil své rozhodnutí vadou. I přesto se však soud se nedomnívá, že by uvedená vada měla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Je třeba zdůraznit, že v souladu s § 140 odst. 7 správního řádu se ve společném řízení vydává společné rozhodnutí. V řešeném případě však žalobce navrhl vedení společného řízení až v okamžiku, kdy o jedné z jeho žádostí již bylo meritorně rozhodnuto. Tato skutečnost fakticky vylučuje možnost společného řízení a ani kasace napadeného rozhodnutí by na uvedeném nic nezměnila. Zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému by tak mělo za následek pouze změnu odůvodnění rozhodnutí a takový postup nelze považovat za účelný ani hospodárný.

IV. Závěr

26. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. L.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. dubna 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu